eia@samospravydomov.org

Od:	eia@samospravydomov.org
Odoslané:	pondelok, 28. apríla 2025 17:44
Komu:	oszp.KE@minv.sk
Kópia:	zds-mailing-list@googlegroups.com; kysela.tomas@gmail.com; janhorny2 @gmail.com
Predmet:	OU-KE-OSZP3-2025/004391-023 (EIA: Centrum zelených a digitálnych technológií (CGDT) so zameraním na informačno - komunikačné technológie (IKT))
Prílohy:	OU-KE-OSZP3-2024-049010 _OznamenieOZacatiSpravnehoKonania_(04.10.2024).pdf; Žiadosť o vydanie súhlasu vrátane priložených podkladov.pdf; Rozhodnutie_EIA_OU-KE-OSZP3-2025004391-023.pdf

Odvolanie voči výsledku zisťovacieho konania Okresného úradu Košice č. OU-KE-OSZP3-2025/004391-023 (ďalej len rozhodnutie EIA)
Príkaz advokátovi ZDS podať bezodkladne správnu žalobu proti napadnutému rozhodnutiu podľa §29 ods.20 zákona EIA a požiadať o odkladný účinok a to z dôvodov uvedených v tomto opravnom prostriedku

Podľa §29 ods.16 písm.b zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „*Proti záväznému stanovisku zo zisťovacieho konania, v ktorom príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nebude posudzovať podľa tohto zákona, môže podať odvolanie ... dotknutá verejnosť podľa § 3 písm. t).***"; Združenie domových samospráv (ZDS) je zainteresovanou verejnosťou podľa §3 písm.t zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a ZDS toto právo aj využíva z nasledujúcich dôvodov:**

1) Zámer neobsahuje vyhodnotenie vplyvov na životné prostredie v zmysle §12 zákona o životnom prostredí v dôsledku čoho nie je zistený skutkový stav úplne a presne. Navrhovateľ si nesplnil právnu povinnosť podľa §17 ods.2 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí a odborný spracovateľ zámeru si zase nesplnil povinnosť vyhodnocovať vplyvy na životné prostredie podľa §12 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí. Nastáva tak stav, kedy sa nenapĺňa účel a cieľ zákona podľa §2 písm.b, písm.d a písm.e zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a to odborne vyhodnotiť všetky relevantné vplyvy navrhovanej činnosti a navrhnúť k nim primerané zmierňujúce opatrenia.

2) Nedostatočne zistený skutkový stav ohľadne počtu parkovacích stojísk (čo už raz bolo úradu posudzovania EIA vytknuté aj zo strany ZDS, tak aj zo strany odvolacieho orgánu) je založený na nedostatku dôvodov.

   Podľa aplikabilného znenia zákona o EIA je 500ks parkovacích státí prahovou hodnotou pre povinné hodnotenie vplyvov na životné prostredie. Zo stanoviska

   Okresný úrad Košice, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií listom č. OU-KE-OCDPK-2024/040151zo dňa 07.08.2024 si v zisťovacom konaní uplatnil požiadavku na zistenie skutkového stavu:
   - Žiadame vypracovať dopravno kapacitné posúdenie v súlade s príslušnými normami a STN pre existujúce križovatky, ktoré budú ovplyvnené zvýšenou dopravou v dotknutom území.
   - Predmetný zámer navrhnúť tak aby všetky dopravné parametre (napr. dopravné napojenie, statická doprava, pešie chodníky) boli v súlade s aktuálne platnými STN a technickými predpismi."

   Ide o odborné posúdenie kritéria zisťovacieho konania č.I.3 – vplyv na vstupoch medzi ktoré podľa zákona o EIA patria „*napr. záber lesných pozemkov a pôdy, spotreba vody, ostatné surovinové a energetické zdroje, dopravná a iná infraštruktúra, nároky na pracovné sily, iné nároky*". Zámer takúto informáciu neobsahoval, hoci ju obsahovať mal. Preto cestný správny orgán správne upozornil príslušný orgán posudzovania EIA na potrebu dodatočného upresnenia skutkového stavu za účelom zistenia skutočných vplyvov.

   Vzhľadom na blízkosť predpokladaného počtu parkovacích státi prahovej hodnote je absencia dopravno-kapacitných posúdení takým skutkovým nedostatkom, že vo vzťahu k pripomienkam uplatneným cestným správnym orgánom.

Rozhodnutie o EIA malo podľa §2 písm.b zákona o EIA „*zistiť, opísať a vyhodnotiť priame a nepriame vplyvy navrhovaného strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie*“ a podľa §2 písm.e zákona o EIA „*získať odborný podklad na schválenie strategického dokumentu a na vydanie rozhodnutia o povolení činnosti podľa osobitných predpisov*“. Napadnuté rozhodnutie o EIA toto však nespĺňa.

Cestný správny orgán, ktorý bude neskôr povoľujúcim orgánom dostal od príslušného orgánu odkaz: ak chceš tieto informácie, zisti si ich sám v povoľovacom procese. Inak sa vyhodnotiť právny stav nedá nakoľko príslušný orgán si nezabezpečil dopravno-kapacitné posúdenie čím neposkytol nielen cestnému správnemu orgánu ale ani verejnosti informácie o životnom prostredí v rozsahu vplyvov zámeru na cestnú infraštruktúru a prípadné vyvolané investície ale zároveň túto povinnosť uložil navrhovateľovi do ďalšieho povoľovacieho konania.

Okrem nedostatku neúplne zisteného skutkového stavu to má priamy vplyv na preskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia podľa prvej vety aplikabilného znenia §29 ods.3 zákona o EIA – teda o tom,či sa má projekt vôbec ďalej posudzovať.

Pri blízkosti predpokladaného počtu parkovacích miest 494 sa kľudne môže stať, že z dopravno-kapacitného posúdenia vyplynie potreba zvýšeného počtu parkovacích miest pričom takáto zmena už rádov vo vyšších jednotkách spôsobí prekročenie prahovej hodnoty pre povinné hodnotenie vplyvov na životné prostredie.

V tejto súvislosti upozorňujeme aj na vyhodnotenie úradu požiadavky ZDS „*Okresný úrad konštatuje, že na základe vyššie uvedených skutočností, kapacitných údajov uvedených v zámere navrhovanej činnosti nie je dôvod spracovať a analyzovať vyhodnotenie kapacitných možností technickej infraštruktúry (voda, kanalizácia) rovnako ako vyhodnotenie kapacitných možností dopravnej infraštruktúry, o ktoré žiada ZDS.*“

Je zrejmé, že spracovanie dopravno-kapacitného posúdenia žiadalo nielen ZDS (čo by už samo o sebe bolo postačujúce) ale aj príslušný cestný správny orgán. Je zrejmé, že nezabezpečenie dopravno-kapacitného posudku spôsobuje nielen absenciu odborného podkladu pre cestný správny orgán, o ktorý výslovne žiadal ale aj pochybnosť o tom, či zámer nepodlieha povinnému hodnoteniu vplyvov na životné prostredie.

Ale aj ak by nepodliehalo povinnému posudzovaniu; vzhľadom na stanovisko cestného správneho orgánu je potrebné vyhodnotiť rozhodnutie orgánu posudzovania EIA ako nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov nakoľko si úrad nezistil relevantné podklady požadované cestným správnym orgánom ako špecializovaným orgánom verejnej správy.

3) Podľa §12 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí „*Prípustnú mieru znečisťovania životného prostredia určujú medzné hodnoty ustanovené osobitnými predpismi; tieto hodnoty sa určia v súlade s dosiahnutým stavom poznania tak, aby sa neohrozovalo zdravie ľudí a aby sa neohrozovali ďalšie živé organizmy a ostatné zložky životného prostredia. Medzné hodnoty sa musia určiť s prihliadnutím na možné kumulatívne pôsobenie alebo spolupôsobenie znečisťujúcich látok a činností.*“

Z uvedenej základnej zásady ochrany životného prostredia vyplýva, že kategorizácia vplyvu ako aj jeho prípustnosť sa určujú osobitným právnym predpisom, ktorý je určený na reguláciu danej zložky životného prostredia; a následne sa podľa jeho veľkosti vyhodnocuje riziko ekologickej ujmy potenciálne týmto zdrojom znečistenia spôsobenej.

Podľa ustálenej judikatúry správnych súdov (napr. 5Svk/33/2023, 5Svk/4/2023, 2Svk/24/2022, 2Svk/22/2021):

25. *Námietku absencie výpočtu spoločenskej hodnoty drevín vyhodnotil kasačný súd ako dôvodnú. Podľa § 48 ods. 1 zákona o ochrane prírody krajiny: orgán ochrany prírody uloží žiadateľovi v súhlase na výrub dreviny povinnosť, aby uskutočnil primeranú náhradnú výsadbu drevín na vopred určenom mieste, a to na náklady žiadateľa; uprednostňuje pritom geograficky pôvodné a tradičné druhy. Podľa § 95 ods. 3 písm. d) zákona o ochrane prírody a krajiny: spoločenská hodnota podľa odsekov 1 a 2 sa uplatňuje najmä pri rozhodovaní o náhradnej výsadbe a určovaní výšky finančnej náhrady za vyrúbané dreviny podľa § 48.*
26. *Z uvedených ustanovení vyplýva, že vydaniu súhlasu na výrub drevín koreluje povinnosť uloženia náhradnej výsadby. Táto náhradná výsadba musí zodpovedať požiadavke „primeranosti“. Otázku*

primeranosti náhradnej výsadby zákonodarca upravuje veľmi stroho, jednak priorizovaním geograficky pôvodných a tradičných druhov (§ 48 ods. 1 zákona o ochrane prírody a krajiny) a zároveň stanovením požiadavky uplatnenia spoločenskej hodnoty pri rozhodovaní o náhradnej výsadbe. Okrem uvedených dvoch kritérií v zásade ponecháva náhradnú výsadbu a jej rozsah na správnej úvahe orgánu verejnej správy.

27. *Správny je preto taký prístup prvostupňového orgánu, ktorý si pre rozhodnutie o náhradnej výsadbe zadováži dostatok podkladov a náhradnú výsadbu posúdi z hľadiska geograficky pôvodných a tradičných druhov, z hľadiska spoločenskej hodnoty vyrúbaných drevín a z hľadiska ďalších kritérií ako napríklad: rozsah výrubu (početnosti jedincov, plochy výrubu), opodstatnenosti výrubu, funkčnosti drevín a pod. Nemožno sa stotožniť so žalovaným a so správnym súdom v právnom posúdení, že nie je nutné vypočítať a zohľadniť spoločenskú hodnotu drevín, keďže zákon takú náležitosť rozhodnutia nevyžaduje.*
28. *Obligatórnosť výpočtu spoločenskej hodnoty drevín pre prípad vydania súhlasu s ich výrubom a uloženia povinnosti náhradnej výsadby explicitne vyplýva z ustanovenia § 95 ods. 3 písm. d) zákona o ochrane prírody a krajiny. Zákonodarca použitím indikatívu sa uplatňuje v rámci stanovenia pravidla: spoločenská hodnota sa uplatňuje najmä pri rozhodovaní o náhradnej výsadbe, nedal orgánu verejnej správy na výber, ale stanovil povinnosť spoločenskú hodnotu zohľadniť.*
29. *Rovnaký výklad poskytol aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 3Sžk/54/2019 z 12. februára 2020 bod 16: ustanovenie § 95 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z. z. exemplifikatívne upravuje prípady, kedy sa má aplikovať resp. zohľadňovať spoločenská hodnota, pričom takýto demonštratívny výpočet má byť chápaný tým spôsobom, že zákonodarca určil prípady, kedy je nevyhnutné zohľadňovať spoločenskú hodnotu a ponechal na diskrečnej právomoci príslušných správnych orgánov použitie tohto inštitútu aj pre iné prípady, kedy uznajú za potrebné.*
30. *Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej pokračoval: význam a podstatu ustanovenia § 95 ods. 3 písm. d) zákona č. 543/2002 Z. z. upravujúceho, že v prípade náhradnej výsadby sa má zohľadňovať spoločenská hodnota, treba vnímať aj s prihliadnutím na znenie § 48 ods. 1 prvej vety zákona č. 543/2002 Z. z., kedy má orgán ochrany prírody uložiť žiadateľovi povinnosť, aby uskutočnil primeranú náhradnú výsadbu drevín. Je zrejmé, že táto spoločenská hodnota má byť zohľadňovaná, nakoľko je prostriedkom spôsobilým objektivizovať úsudok o primeranosti náhradnej výsadby s ohľadom na skutočnosť, že dreviny takto možno špecifikovať kvantitatívnym spôsobom (na základe ceny), ktorý v sebe konzumuje ich kvalitatívnu stránku (najmä ich biologickú, ekologickú a kultúrnu hodnotu, ktorá sa určuje s prihliadnutím na ich vzácnosť, ohrozenosť a plnenie mimoprodukčných funkcií).*
31. *Kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky citovaným vyššie. Spoločenská hodnota môže byť ako kritérium využitá aj v iných konaniach. Rovnako predmetné ustanovenia nevylučujú posúdenie náhradnej výsadby aj na základe iných kritérií. Vyžadujú však zohľadnenie spoločenskej hodnoty vyrúbaných drevín, ako jedného z objektívnych kritérií pre posúdenie „primeranosti" náhradnej výsadby. Napriek skutočnosti, že v prejednávanom prípade bola nariadená rozsiahla náhradná výsadba, bez určenia výšky spoločenskej hodnoty drevín, ktoré boli vyrúbané, nie je možné jej „primeranosť" posúdiť.*
32. *Opačným výkladom dotknutých ustanovení by kasačný súd založil veľmi nebezpečnú prax. Nevyžadovanie výpočtu spoločenskej hodnoty drevín, ktoré majú byť vyrúbané, a teda nezohľadnenie tohto objektívneho kritéria pri nariadení náhradnej výsadby, by v praxi mohlo viesť k neželanému stavu nariaďovania náhradnej výsadby výlučne s ohľadom na počet drevín, ktorých výrub by bol povolený. Prípadne zohľadňujúc iné nejasné a spätne nepreskúmateľné kritériá. Spoločenská hodnota dreviny je však údaj, ktorý je vytvorený informáciami týkajúcimi sa dotknutej dreviny ako je jej vek, stav (poškodenie), umiestnenie (chránené územie) a iné. Predstavuje tak údaj vypovedajúci nie len o kvantite ale najmä o kvalite drevín, ktoré majú byť vyrúbané. Poznať nie len kvantitu ale najmä kvalitu vyrúbaných drevín pri nariadení náhradnej výsadby, ktorá by práve kvalitatívne mala zodpovedať výrubu, je nevyhnutné.*
33. *Určenie a výpočet spoločenskej hodnoty drevín podľa § 95 zákona o ochrane prírody a krajiny, na ktorých výrub má byť vydaný súhlas podľa § 48 zákona o ochrane prírody a krajiny, je obligatórnou súčasťou dokazovania pre účely rozhodnutia o vydaní takéhoto súhlasu a o nariadení náhradnej výsadby tak, aby bola zabezpečená dostatočná, primeraná, objektívne preskúmateľná a zákonu o ochrane prírody a krajiny zodpovedajúca náhradná výsadba.*
34. *Dôležitosť posúdenia rozsahu náhradnej výsadby na základe objektívneho kritéria, ktorým je práve spoločenská hodnota drevín, je možné vyvodiť tiež z rozsudkov Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Svk/20/2022 z 23. júna 2023 a sp. zn. 6Svk/34/2023 z 31. októbra 2023 bod 44. V*

oboch prípadoch boli zamietnuté kasačné sťažnosti aj z dôvodu, že spoločenská hodnota drevín vypočítaná bola. Námietku absencie výpočtu spoločenskej hodnoty vyhodnotil za relevantnú Najvyšší správny súd Slovenskej republiky aj v uznesení sp. zn. 5Svk/4/2023 z 27. októbra 2023, keď v 24. bode uviedol: podľa kasačného súdu takto koncipovaná námietka sťažovateľa má vecný súvis s posudzovaným predmetom konania, ktorým bolo vydanie súhlasu na výrub drevín v zmysle § 47 ods. 3 a ods. 5 zákona č. 543/2002 Z. z. a navyše vzhľadom na ustanovenie § 48 ods. 1 v spojení s § 95 ods. 1 a ods. 3 cit. zák. má i svoje relevantné opodstatnenie

Z uvedených úvah najvyšších súdnych autorít je zrejmé, že napr. spoločenská hodnota a jej určenie je právne podstatne významné pre ustálenie vplyvov daného zámeru na životné prostredie z hľadiska ochrany a starostlivosti o dreviny podľa zákona o ochrane prírody a krajiny; je nepochybné že sa touto otázkou mal úrad posudzovania EIA zaoberať podrobnejšie.

Primárnym dôvodom odvolania je zjavné porušenie účelu zisťovacieho konania podľa §2 písm.e zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „*získať odborný podklad na vydanie rozhodnutia o povolení činnosti podľa osobitných predpisov.*“.

Úradu je z jeho úradnej činnosti známe prebiehajúce výrubové konanie vedené pod sp.zn. OU-KE-OSZP3-2024/049010. Výrubové konanie je založené výrubovým povolením, ktoré v zmysle §38 ods.3 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie nesmie byť vydané skôr ako je vydané rozhodnutie zo zisťovacieho konania.

Účelom zisťovacieho konania je aj zabezpečiť odborný podklad pre následné povoľovacie konania.

Uvedený účel zákona EIA nebol naplnený, nakoľko v zisťovacom konaní nebol posúdený vplyv navrhovanej činnosti na existujúcu zeleň a to napriek tomu, že z úradnej činnosti mal správny orgán nielen vedomosť o žiadosti o výrub ale aj odborných podkladoch potrebných k výrubu (prikladáme v prílohe) a to rozsah požadovaného výrubu ale aj náhradnej výsadby hoci účelom zisťovacieho konania a rozhodnutia zo zisťovacieho konania je aj zabezpečiť odborný podklad aj pre toto výrubové povolenie.

Z rozhodnutia Okresného úradu Košice je zrejmé, že napriek tomu, že malo z úradnej činnosti dôkazy o rozsahu predpokladaného vplyvu na dreviny, čo je osobitným zákonom chránená zložka životného prostredia, tak tieto neboli uplatnené v zisťovacom konaní, tento vplyv sa riadne nevyhodnotil, čo znamená aj porušenie povinnosti zistiť skutkový stav úplne a presne – teda nenaplnenie zásady materiálnej pravdy. Následkom tohto pochybenia je neurčenie zmierňujúcich opatrení o rozsahu náhradnej výsadby a teda nedodržanie účelu zisťovacieho konania aj podľa §2 písm.d zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

Rozhodnutie zo zisťovacieho konania je pri tom obligatórny podklad výrubového povolenia aj z hľadiska ustálenia a vyriešenia predbežných otázok na ktoré musí orgán ochrany prírody prihliadať pri výrubovom konaní podľa §10 vyhlášky o ochrane prírodu a krajiny č.170/2021 Z.z. Podľa §10 vyhlášky o ochrane prírodu a krajiny č.170/2021 Z.z. sa „*pri posudzovaní žiadosti o vydanie súhlasu na výrub dreviny sa prihliada na a) druh a zdravotný stav dreviny, b) funkciu a význam dreviny pre životné prostredie, c) ochranu osobitne chránených častí prírody a krajiny.*“

Podľa §40 ods.1 správneho poriadku si na túto otázku nesmie orgán ochrany prírody a krajiny urobiť názor sám nakoľko to je kompetencia príslušného orgánu podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie v zisťovacom konaní.

Okresný úrad Košice tak ani v zisťovacom konaní ale ani vo výrubovom konaní nechránil záujmy zainteresovane verejnosti a ani verejné záujmy životného prostredia vo vzťahu k ochrane drevín podľa zákona o ochrane prírody a krajiny.

Zásada legality konania sa prejavuje presvedčivosťou odôvodnenia rozhodnutia, v ktorom správny orgán uvedie právne, logické ale aj systematické úvahy, ktoré použil pri rozhodovaní a to tak, aby sa zrozumiteľne naviazali správne úvahy úradu s výrokom rozhodnutia. Nezrozumiteľné odôvodnenie alebo odôvodnenie preukazujúce

úvahy mimo zákonný rámec svedčia o porušení zásady legality konania a predstavujú materiálny základ a dôvod nezákonnosti. Možno pri tom vychádzať z účelu odôvodnenia rozhodnutia podľa rozsudkov Najvyššieho súdu SR:

- *„Nie je úlohou správneho súdu chrániť kabinetný výkon verejnej moci na strane žalovaného správneho orgánu pred verejnou kontrolu jeho pochybení.“*
  (II. ÚS 522/2021)
- *„Ďalšou obsahovou náležitosťou rozhodnutia je jeho odôvodnenie, ktoré plní niekoľko funkcií. Predovšetkým má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia musí správny orgán reagovať na dva okruhy problémov: na skutkové okolnosti a právne posúdenie veci. Za skutkové okolnosti treba považovať najmä skutočnosti, ktoré boli nepochybne zistené, a ich právny význam. Ďalej treba uviesť, aké dôkazy boli vykonané, ako ich hodnotí správny orgán, prečo neboli vykonané niektoré navrhované dôkazy a napokon, ako sa správny orgán vyrovnal s námietkami účastníkov.“*
  (2 Sžo 81/2007)

Spoločenská hodnota je prahovou hodnotou podľa zákona o ochrane prírody a krajiny, ktorú je potrebné zohľadniť pri výruboch ako objektivizačnú časť odborného posúdenia stavu drevín; pričom súčasne ako objektivizačný činiteľ je dôležitý aj pre rozhodnutie o náhradnej výsadbe či finančnej náhrade.

ZDS sa nazdáva, že už z hľadiska účelu zisťovacieho konania podľa §2 písm.b, písm.d a písm.e malo byť predmetom zisťovacieho konania aj vyhodnotenie spoločenskej hodnoty drevín určených na výrub a ich základné objektivizované vyjadrenie, ktoré by slúžilo aj ako skutkový základ pre nasledujúce rozhodnutie orgánu ochrany prírody a krajiny pri výrubovom konaní ako aj návrh náhradnej výsadby ktorým by sa na jednej strane kompenzoval úbytok drevín ale súčasne by sa zohľadnila aj ich ekostabilizačná funkcia ako jedno z ekosystémových opatrení obnovy narušenej biodiverzity.

Dôležitosť vyriešenia tejto otázky už v procese EIA zdôrazňuje systematika právnych predpisov a ich vzájomného pôsobenia; podľa §82 ods.11 zákona o ochrane prírody a krajiny *„Orgán ochrany prírody v konaní o vydaní súhlasu na vykonanie činnosti a o povolení výnimky zo zákazu činnosti podľa tohto zákona prihliada aj na to, či je vykonanie činnosti v súlade s dokumentáciou ochrany prírody a krajiny a rozhodnutím vydaným podľa osobitného predpisu64) a či sa činnosť vykonáva v súlade s využívaním územia stanoveným podľa osobitného predpisu.“*. Z uvedeného je zrejmé, že zákon o ochrane prírody a krajiny predpokladá zodpovedanie základných (najmä objektívnych) skutkových okolností potrebných pre rozhodnutie o výrube.

Úrad posudzovania vplyvov na životné prostredie sa uvedeným nezaoberal a skutkový stav vo vzťahu k výrubu drevín vôbec nezisťoval v potrebnom rozsahu a kvalite; čo je zdôraznené aj tým, že dopracovanie úradom posudzovania EIA opomenutej oblasti presúva na nasledujúci povoľujúci orgán a to v podmienke č.1 napadnutého rozhodnutia.

Je nepochybné, že takéto rozhodnutie neposkytuje včasné a úplné informácie o vplyvoch daného zámeru na životné prostredie a neposkytuje nasledujúcemu povoľujúcemu orgánu odborné podklady pre rozhodnutie. Ide o porušenie práva verejnosti na včasné a úplné informácie (čl.45 Ústavy, čl.4, čl.5 a čl.6 ods.6 Aarhuského dohovoru) a v konečnom dôsledku obmedzuje právo verejnosti na efektívne ovplyvnenie výsledku projektu (porušenie práva podľa čl.6 ods.4 Aarhuského dohovoru) nemožnosťou k takto nedostatočne vyhodnotenému skutkovému stavu zaslať kvalifikované vyjadrenie (porušenie práva podľa čl.6 ods.7 Aarhuského dohovoru) či podať kvalifikovaný opravný prostriedok.

V konečnom dôsledku je teda napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov spočívajúcich v úplnom a včasnom vyhodnotení skutkového stavu; podľa rozsudku NS SR č. 6Sžf/1/2009 *„Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov je založená na nedostatku dôvodov skutkových zistení, o ktoré sa opierajú rozhodovacie dôvody. Za takéto vady možno považovať prípady, keď rozhodnutie je založené na skutočnostiach v konaní nezisťovaných, prípadne na dôkazoch získaných v rozpore so zákonom alebo prípady, keď nie je zrejmé, či nejaké dôkazy boli v konaní vykonané.“*

Úrad posudzovania EIA sa dôsledne neriadil ústavno-právnym imperatívom povinnosti štátu pri ochrane a starostlivosti o životné prostredie podľa čl.44 ods.4 Ústavy SR pri rozhodovaní nakoľko táto ústavno-právna

povinnosť sa v zmysle čl.44 ods.6 Ústavy SR interpretuje práve prostredníctvom ustanovení zákona o životnom prostredí. Úrad posudzovania EIA nepozná právne predpisy v oblasti životného prostredia z hľadiska ich vzájomného systematického právneho pôsobenia ale ani z hľadiska ich teleologického účelu zabezpečovania ústavných práv a povinností.

4) Vecné odborné skutkové vyhodnotenie zámeru úradom absentuje úplne; nahradené je plagiátom, teda doslovne prevzatými časťami zámeru bez toho, aby úrad uviedol vlastné skutkové zistenia. ZDS za plagiát označuje celý rozsiahly text odôvodnenia rozhodnutia začínajúci textom „*I. Povaha a rozsah navrhovanej činnosti | 1. Rozsah navrhovanej činnostiI | Navrhovaná činnosť je navrhnutá ako polyfunkčný objekt. ...*“ a končiaci textom „*Kultúrne a historické pamiatky | V hodnotenom území ani v jeho bezprostrednom okolí sa nenachádzajú žiadne kultúrne a historické pamiatky ani pozoruhodnosti. Na mieste navrhovanej činnosti sa nenachádzajú archeologické lokality.*“. Tento text nebol ani citáciou, lebo nebol uvedený uvádzacou vetou označujúcou prevzatý text za citát a tento text nebol uvedený v úvodzovkách; nejde ani o odkaz na obsah zabezpečných podkladoch z rovnakého dôvodu, že za také nebol úradom označený. Ide o predstieranie vlastnej intelektuálnej činnosti, majúcej za cieľ klamlivo vyvolať zdanie o vlastnom zdôvodnení rozhodnutia úradom.

Podľa poslednej vety §29 ods.15 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie totiž „*Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktorý príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona, ako aj vlastnosti projektu alebo plánovaného opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť tomu, čo by inak mohli byť významné nepriaznivé vplyvy na životné prostredie, ak ich navrhovateľ navrhol.*“

Je potrebné pri tom vychádzať z podstaty plagiátorstva tak ako je definované (napr. https://midas.uniba.sk/?page_id=189):
Plagiátorstvo je neoprávnené prebratie myšlienky *(teórie, záverov, hypotéz, metafor), a to nielen úplné, ale i čiastočné (teda len s malými či povrchnými úpravami) bez odkazu na ich pôvodcu.*
Plagiát *je cudzie dielo (alebo jeho časť), ktoré autor diela resp. odbornej práce prehlasuje za vlastné a uvádza ho (ju) za vlastné.*

Keďže plagiát je nelegitímne prebratie práce druhého, nie je možné akceptovať a súhlasiť s názorom, že napadnuté rozhodnutie je dostatočne vyhodnotené argumentami odvolacieho úradu. Nelegitímne okopírované texty zo zámeru nie sú dostatočným vyhodnotením skutkového stavu zo strany konajúceho správneho orgánu už zo svojej podstaty plagiátorstva.

Právne vyhodnotenie skutkového stavu zase neobsahuje uvedenie žiadneho konkrétneho kritéria, ktoré bolo pri rozhodovaní uplatnené a teda neobsahuje ani právne vyhodnotenie ako toto kritérium bolo uplatnené.

Na plagiátorstve založené rozhodnutie je nezrozumiteľné, pričom vychádzame z definície nezrozumiteľnosti tak ako ju definuje rozsudok NS SR č. 6Sžf/1/2009 „*za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť možno podľa názoru Najvyššieho súdu SR považovať také rozhodnutie správneho orgánu, z ktorého výroku nemožno zistiť, ako vlastne správny orgán vo veci rozhodol, prípadne výrok, ktorý je vnútorne rozporný. Pod tento pojem spadajú prípady, keď sa nedá rozoznať, čo je výrok, čo odôvodnenie, kto je účastníkom konania a kto bol rozhodnutím zaviazaný. Medzi ďalšie dôvody nezrozumiteľnosti rozhodnutia správneho orgánu patrí rozpornosť výroku s odôvodnením, absencia právnych záverov vyplývajúcich z rozhodujúcich skutkových okolností, ako aj ich nejednoznačnosť. ... Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale i to, že v rozhodnutí absentujú skutočnosti, ktoré viedli správny orgán k rozhodnutiu. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov je založená na nedostatku dôvodov skutkových zistení, o ktoré sa opierajú rozhodovacie dôvody. Za takéto vady možno považovať prípady, keď rozhodnutie je založené na skutočnostiach v konaní nezisťovaných, prípadne na dôkazoch získaných v rozpore so zákonom alebo prípady, keď nie je zrejmé, či nejaké dôkazy boli v konaní vykonané.*“

Napadnuté rozhodnutie je teda nezrozumiteľné (absencia právneho vyhodnotenia ktoré kritériá boli uplatnené a ako) a súčasne nepreskúmateľné pre relatívny nedostatok dôvodov (vyhodnotenie skutkového stavu úradom absentuje a nahrádza sa nelegitímnym použitím plagiátu).

Podľa §16 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí „*Výchova, osveta a vzdelávanie sa uskutočňujú tak, aby viedli k mysleniu a konaniu, ktoré je v súlade s princípom trvalo udržateľného rozvoja, k vedomiu zodpovednosti za udržanie kvality životného prostredia a jeho jednotlivých zložiek a k úcte k životu vo všetkých jeho formách.*“. Základnou zásadou ochrany životného prostredia je teda používať svoje odborné vzdelane tak, aby pri jeho aplikáciu v úradnej činnosti boli prijímané také rozhodnutia, ktoré svojim právnym účinkom vedú k takému uplatňovaniu práva, ktoré je možné označiť za udržateľné využívanie životného prostredia.

Plagiátorstvo je jednou zo základných spôsobov nevedeckého a nečestného vzdelávania, podobne plagiátorstvo v úradnej činnosti je spôsobom úradného „podvádzania“ a ako také je v rozpore s uplatňovanými zásadami, ktoré je potrebné pri rozhodovaní o životnom prostredí uplatniť.

Podľa precedenčného rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu sp.zn. 5Sžo/21/2012 *„Najvyšší súd si záverom dovoľuje dať opakovane do pozornosti, že zo žiadneho zákona Slovenskej republiky, ani z Aarhuského dohovoru nevyplýva právny nárok občianskych združení a zainteresovanej verejnosti, aby ich pripomienkam, ktoré podávajú procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, bolo vyhovené. Účelom prístupu k informáciám a účasti verejnosti na rozhodovacom procese, ako aj prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia zaručených týmto dohovorom je, aby sa verejnosť mohla nielen vyjadriť, ale najmä prostredníctvom odborníkov z oblasti životného prostredia predložiť kvalifikované pripomienky tak, aby sa hodnotiaci proces viedol bola odbornej vecnej rovine vzhľadom k cieľu (k tomu pozri bližšie rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sžz/1/2010 z 28. apríli 2011 a sp. zn. 8Sžz/1/2010 z 27. januára 2011)“.*

V zmysle citovaného rozhodnutia je to predovšetkým okresný úrad a navrhovateľ, ktorý majú presvedčiť o odbornosti vydaného rozhodnutia pričom úlohou zainteresovanej verejnosti je túto odbornú diskusiu iniciovať.

Použitím plagiátorstva okresný úrad zakrýva skutočnosť, že nie je schopný a/alebo ochotný zabezpečiť odborné posúdenie navrhovanej činnosti resp. jej zmeny, hoci je to jeho povinnosť priamo vyplývajúca z §2 písm.b a písm.d zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

Plagiátorstvo ako nelegitímne prevzatie textu a teda nevedecký a neodborný spôsob ustálenia skutkového stavu sa subsumuje pod „nelegálne získané dôkazy“ – rozpor s §16 zákona o životnom prostredí a rozpor s účelom zisťovacieho konania podľa §2 písm.b a písm.d zákona o EIA.

Napadnuté rozhodnutie je pre plagiátorskú podstatu odôvodnenia rozhodnutia nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov práve preto, že je založené na fakticky nezákonne získanom dôkaze.

5) Podľa čl.6 ods.3 Aarhuského dohovoru „*Procesy účasti verejnosti budú zahŕňať primeraný časový rámec pre jednotlivé fázy, ktorý poskytne dostatočný čas na informovanie verejnosti v súlade s odsekom 2 a pre verejnosť možnosť pripraviť sa a účinne sa zúčastňovať na rozhodovacom procese o životnom prostredí.*“; čl.6 ods.4 Aarhuského dohovoru „*Každá Strana umožní včasnú účasť verejnosti v čase, keď sú ešte otvorené všetky možnosti a účasť verejnosti sa môže uskutočniť efektívne.*“

Podľa čl.6 ods.4 Smernice o EIA „*Dotknutej verejnosti sa poskytnú včasné a účinné príležitosti zúčastniť sa procesov rozhodovania týkajúceho sa životného prostredia uvedených v článku 2 ods. 2 a na tento účel je oprávnená vyjadriť pripomienky a stanoviská, kým sú ešte príslušnému orgánu alebo orgánom otvorené všetky možnosti, predtým ako sa rozhodne o žiadosti o povolenie.*“

Podľa čl.6 ods.5 Smernice o EIA *„Podrobné pravidlá pre informovanie verejnosti, napríklad vyvesením oznamov v určitom okruhu alebo zverejnením v miestnej tlači, a konzultácie s dotknutou verejnosťou, napríklad písomnými podaniami alebo prostredníctvom verejnej ankety, určia členské štáty. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby boli dôležité informácie dostupné pre verejnosť v elektronickej forme aspoň prostredníctvom centrálneho portálu alebo ľahko dostupných prístupových bodov na príslušnej správnej úrovni.“*

Podľa §24 ods.2 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „*Dotknutá verejnosť má postavenie účastníka v konaniach uvedených v tretej časti a následne postavenie účastníka v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti alebo jej zmene, ak uplatní postup podľa odseku 3, ak jej účasť v konaní už nevyplýva z osobitného predpisu. Na odôvodnené písomné stanoviská a pripomienky podané v konaní podľa tretej časti tohto*

zákona o ktorých už bolo rozhodnuté, sa nemusí prihliadať v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti. Právo dotknutej verejnosti na priaznivé životné prostredie, ktorá prejavila záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene postupom podľa odseku 3, môže byť povolením navrhovanej činnosti alebo jej zmeny alebo následnou realizáciou navrhovanej činnosti alebo jej zmeny priamo dotknuté."

Podľa rozsudku NS SR č.5Sžo/21/2012 ZDS nemá nárok na automatické akceptovanie jeho každej pripomienky, ale má nárok na zdôvodnenie akceptácie či neakceptácie pričom na zdôvodnenie sa kladú nároky zrozumiteľnosti a preskúmateľnosti, nakoľko súčasťou a osobitnou náležitosťou záverečného stanoviska je aj akceptovanie a neakcpetovania pripomienok doručených k zámeru a jeho zdôvodnenie. Akceptovanie alebo neaceptovanie má byť výsledkom odbornej diskusie, ktorá je súčasťou konzultácií podľa §63 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

Uvedené ustanovenia právnych predpisov boli zo strany navrhovateľa ale aj príslušného orgánu porušené:

a) Okresný úrad v odpovedi na otázku ZDS „*Pýtame sa aké opatrenia pripravuje navrhovateľ už dnes, aby v budúcnosti bol v súlade s environmentálnou reguláciou podľa európskej ale aj slovenskej legislatívy? Aké najlepšie dostupné techniky (BAT) v tomto smere implementuje?*" uvádza úvahu že „*Okresný úrad konštatuje, že pripomienka ZDS nie je relevantná vzhľadom na charakter navrhovanej činnosti ako aj na vstupné a výstupné ukazovatele uvedené v zámere. Vzhľadom k povahe a charakteru navrhovanej činnosti nie je dôvod zaviazať navrhovateľa k plneniu opatrení a povinnosti nad rámec tých povinností, ktoré pre navrhovateľa vyplývajú z aktuálne platných všeobecne záväzných právnych predpisov.*"
   Z úvahy nie je zrejmé, prečo by energetická efektivita novopostavenej verejnej budovy v zmysle európskej legislatívy bola irelevantná k zámeru navrhovanej činnosti, ktorej predmetom je vybudovanie verejnej budovy verejnej štátnej univerzity – úvaha úradu je nezrozumiteľná a šikanózna. Z rovnakého dôvodu je nezrozumiteľná a šikanózna aj úvaha úradu na otázky na plnenie regulácie Fit for 55.

b) Okresný úrad v odpovedi na otázku ZDS „*Akým spôsobom projekt prispieva k napĺňaniu európskej politiky Fit for 55?*" odpovedal „*Okresný úrad sa dôkladne oboznámil s obsahom a balíčkom energetických reforiem pod názvom „Fit for 55" kde cieľom je PLNENIE CIEĽA EÚ V OBLASTI KLÍMY DO ROKU 2030 NA CESTE KU KLIMATICKEJ NEUTRALITE. Ide o rozsiahlu klimatickú politiku EÚ. Fit for 55 je rozsiahly návrh revízie predpisov EÚ, ktorým chce Únia znížiť emisie skleníkových plynov o 55 %. Európsky klimatický zákon je súčasťou tohto balíka. Balík obsahuje niekoľko opatrení v rôznych sektoroch. Okresný úrad konštatuje, že pripomienka ZDS nie je relevantná vzhľadom na charakter navrhovanej činnosti ako aj na vstupné a výstupné ukazovatele uvedené v predmetnej navrhovanej činnosti. Vzhľadom k povahe a charakteru navrhovanej činnosti nie je dôvod zaviazať navrhovateľa k plneniu opatrení a povinnosti nad rámec tých povinnosti, ktoré pre navrhovateľa vyplývajú zo všeobecne záväzných právnych predpisov.*"

   Podľa prílohy č.1 k zákonu č.146/2023 Z.z. o ochrane ovzdušia sú stanovené celkové limity zaťaženia ovzdušia znečisťujúcimi látkami. Preto otázka o miere akou navrhovateľ prispieva k tomuto znečisťovaniu je relevantná lebo od toho je možné odvodiť aj mieru jeho zodpovednosti za znečistenie ovzdušia ako aj mieru v akej mu má byť uložené prípadné zmierňujúce opatrenie.

   Vplyvy na ovdušie sú súčasne predmetom kritéria zisťovacieho konania č.I.4 – vplyvy na výstupoch. Orgán si v rozpore s právnymi predpismi nezistil skutkový stav vplyvu zámeru na znečistenie ovzdušia.

   Orgán posudzovania EIA ani nepostrehol, že do vnútroštátnej právnej úpravy bola vložená transpozícia príslušných prameňov sekundárneho práva EÚ.

c) Okresný úrad v odpovedi na zosúladení hospodárskeho a urbanistického rozvoja s environmentálnym rozvojom uviedol „*Okresný úrad uvádza, že realizáciou navrhovanej činnosti dôjde k lepšiemu využitiu dotknutého územia. Súčasťou plánovaného zámeru budú opatrenia, ktorých cieľom bude zlepšiť klimatické pomery v dotknutom území. Okresný úrad konštatuje, že navrhovaná činnosť pomáha napĺňať rozvojový program mesta tým, že využíva rozvojový potenciál, ktorý hodnotené územie ponúka, čím je zaručený udržateľný socio – hospodársky rozvoj. Okresný úrad konštatuje, že táto pripomienka ZDS je irelevantná..*"

   Úvaha úradu je nezrozumiteľná a nepochopiteľná prečo by mala byť irelevantná otázka smerujúca k súladu hospodárskeho a environmentálneho rozvoja keď úrad potvrdzuje, že predmetom zámeru je urbanistický

rozvoj podľa plánov mesta a zabezpečiť tak jeho hospodársky potenciál a prečo je požiadavka na zosúladenie s environmentálnym rozmerom irelevantná.

Je zrejmé, že úvaha úradu je zjavne šikanózna a vecne nesprávna nakoľko je logicky nekonzistentná a absurdná.

d) Úrad uvádza úvahu *„Zámer počíta s použitím energeticky úspornými a ekologicky prijateľnými riešeniami ako sú tepelné čerpadlo a fotovoltaické zariadenia. Vzhľadom na stupeň posudzovania navrhovanej činnosti je táto požiadavka bezpredmetná. Okresný úrad uvádza, že nemôže zaviazať navrhovateľa k realizácií konkrétnych prvkov, resp. technológii v záujme zabezpečenia energetickej efektívnosti predmetných objektov, pretože ich realizácia záleží od technických a lokálnych možností.*“

Uvedená úvaha je v rozpore s §29 ods.13 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, v rozpore s účelom zisťovacieho konania podľa §2 písm.d zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a v rozpore s povinnosťami navrhovateľa podľa §17 ods.1 zákona o životnom prostredí.

e) Úrad uvádza zjavne nesprávnu informáciu *„Predmetom navrhovanej činnosti je realizácia a modernizácia existujúceho areálu TUKE. Navrhovaná výstavba Centra zelených a digitálnych technológií so zameraním na informačno-komunikačné technológie bude začlenená do jestvujúcej zástavby a bude realizovaná na pozemkoch TUKE, ktorej súčasťou nie je výroba stavebných materiálov ani búracie práce a preto požiadavka na vyhodnotenie ich priamych a nepriamych vplyv je bezpredmetná.*“

Otázka nesmerovala k výrobe stavebných materiálov ale k vyhodnoteniu celkových vplyvov, ktorých súčasťou je podľa §18 ods.3 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie aj asanácia budov. Nemyslíme tým len asanáciu existujúcich budov, ktoré majú ustúpiť navrhovanej výstavbe ale aj budúcu asanáciu stavieb, ktoré sú predmetom zámeru v čase ich technického dožitia; navyše zámer je aj rekonštruovať existujúci areál, čo zahŕňa síce nie celkovú asanáciu ale určite zahŕňa odstraňovanie starých a neúčinných stavebných konštrukcií (napríklad okná).

Uvedená úvaha je zjavne nezrozumiteľná a šikanózna.

f) Slovenská republika je členskou krajinou ako konferencie COP 26 tak aj Glasgowskej konferencie, z čoho jej plynú isté záväzky. Pripomienka tak nie je zjavne neopodstatnená ako úvadza úrad ale zjavne šikanózna a nepravdivá je úvaha úradu.

g) V otázke smerujúcej k vyhodnoteniu vplyvov na technickú infraštruktúru okresný úrad otvorene priznáva, že sám nevyhodnocuje vplyvy na životné prostredie ale rozhoduje výlučne na základe informácií uvedených navrhovateľom; ide o zjavné priznanie, že úrad nerozhodoval zákonne podľa §29 ods.3 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie ktorého základom je vyhodnotenie aj vplyvov na technickú infraštruktúru, ktorá je obsahom kritéria č.I.3 a I.4 prílohy č.10 k zákonu o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a že rozhodnutie je založené výlučne na informáciách navrhovateľa a teda je založené na plagiátorskom okopírovaní zámeru bez vlastnej intelektuálnej činnosti úradu, čo je nutné vyhodnotiť ako nepreskúmateľnosť pre absenciu dôvodov.

Súčasne v časti o dopravnej infraštruktúre spracovanie dopravno-kapacitného posudku požadoval aj cestný správny orgán Okresného úradu Košice.

h) Úvaha úradu v znení *„Výsledkom posudzovania navrhovanej činnosti je rozhodnutie zo zisťovacieho konania, nie odborné alebo znalecké posúdenie daného zámeru. Z tohto dôvodu je požiadavka na vypracovanie odborného alebo znaleckého posudku v súvislosti s vyhodnotením a preukázaním dobrého stavu vôd, emisno-imisného, resp. akustického posudku či požiadavka na vyhodnotenie prípadných zdrojov elektromagnetického žiarenia je relevantná až v nasledujúcom stavebnom konaní, resp. v súvisiacich povoľovacích konaniach a vzhľadom na účel zákona ju možno vyhodnotiť za neopodstatnenú.*“ Je v rozpore s účelom a cieľom zisťovacieho konania podľa §2 písm.e zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

Keďže úlohou rozhodnutia zo zisťovacieho konania je zabezpečiť aj odborný podklad pre nasledujúce povoľovacie konania, potom odborné posudky musia byť podkladom rozhodnutia zo zisťovacieho konania a určite nestačí ich zabezpečenie v povoľovacích konaniach, lebo účelom zisťovacieho konania je tieto podklady zabezpečiť už postupmi zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a teda ešte v rámci zisťovacieho konania.

Okresný úrad si nezistil a ani nezabezpečil, aby rozhodnutie zo zisťovacieho konania bolo pre nasledovné povoľovacie stupne odborným podkladom a teda porušilo §2 písm.e zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

i) Úvaha úradu ohľadne opatrení v znení „*Okresný úrad pripomienku ohľadom realizácie prvkov modrozelenej infraštruktúry považuje za opodstatnenú a preto vzhľadom na charakter a umiestnenie navrhovanej činnosti realizovateľné prvky modrozelenej infraštruktúry – zadržiavanie dažďovej vody, zahusťovanie plôch výsadbou drevín boli zahnuté do podmienok tohto rozhodnutia. Hospodárenie s dažďovou vodou predpokladá spätné vsakovanie na území stavby v rozsahu možností podložia. Súčasťou vonkajších úprav sú aj vodné plochy. Celkovo je v rámci náhradnej výsadby navrhovaných 203 ks vzrastlých stromov. Ostatné voľné plochy budú zatrávnené buď na pôvodnom teréne, alebo na streche podzemných garáží.*“ nekorešponduje s obsahom administratívneho spisu (napr. absentuje náhradná výsadba drevín či celkovo vyhodnotenie výrubu a následnej náhradnej výsadby, čo je aj samostatný odvolací bod) ale táto úvaha nekorešponduje ani s výrokom rozhodnutia v časti podmienok rozhodnutia zo zisťovacieho konania – nie všetky opatrenia uvádzané v úvahe úrady sú uložené ako opatrenia v podmienkach rozhodnutia a preto úvaha úradu je v rozpore s výrokom rozhodnutia, čo spôsobuje nezrozumiteľnosť napadnutého rozhodnutia.

j) Okresný úrad uvádza nezrozumiteľnú úvahu ohľadne zabezpečenia konzultácií. V zisťovacom konaní sa nezvoláva ústne pojednávanie, nakoľko to je inštitútom podľa správneho poriadku, ktorý sa však v zisťovacom konaní neuplatňuje. Preto aj keby to bolo dôvodné, okresný úrad nemôže zvolať ústne pojednávanie práve preto, že sa neuplatňuje správny poriadok.

Aj na inom mieste úrad argumentuje písomnosťou konania a povinnosťami zabezpečiť dôkazy v súvislosti s pôsobnosťou úradu ako „správneho orgánu“; uvedené je nezrozumiteľné nakoľko správny poriadok sa neuplatňuje a preto úrad nie je ani správnym orgánom a nemôže sa ani odvolávať na postupy a inštitúty správneho poriadku, lebo ten sa neuplatňuje. Z uvedeného je zrejmé, že úrad používal na zabezpečenie konzultácie formálne odkazy na správny poriadok hoci z vylúčenia správneho poriadku zjavne vyplýva, že ide o nezákonné a nesprávne vybavenie veci.

Súčasne podľa čl.6 ods.5 Smernice o EIA platí, že verejnosť má mať k dispozícii podrobné pravidlá zabezpečujúce predvídateľnosť spôsobu vykonania konzultácie. Vzhľadom na vylúčenie správneho poriadku a teda nejasný a nepredvídateľný procesný postup úradu nie je možné tieto podrobné pravidlá predpokladať či už na základe všeobecného právneho predpisu (správny poriadok, ktorého pôsobnosť je vylúčená) ale ani osobitný právny predpis (zákon EIA neobsahuje procesné ustanovenia o zabezpečení konzultácie; zákon len predpokladá ich vykonanie tým, že ich ukladá úradu ako právnu povinnosť a zároveň opisuje jeho náležitosti a súčasne ako obligatórnu náležitosť odôvodnenia uvádza aj záver konzultácie.

Nič z toho okresný úrad nezabezpečil, ani podrobné ani predvídateľné pravidlá pre ústnu či písomnú konzultáciu a to napriek tomu, že sme ho k tomu opakovane vyzývali.

k) Úvaha okresného úradu v znení „*Okresný úrad uvádza, že realizáciou navrhovanej činnosti dôjde k lepšiemu využitiu dotknutého územia. Súčasťou plánovaného zámeru budú opatrenia, ktorých cieľom bude zlepšiť klimatické pomery v dotknutom území. Medzi takéto opatrenia bude aj využitie prvkov modrozelenej infraštruktúry a to: dažďové vody zo striech objektov sa spätne využijú ako vodné plochy, ale aj na vsakovanie na pozemku TUKE. Vzhľadom na stupeň posudzovania navrhovanej činnosti je požiadavka vytvorenia zelených striech bezpredmetná. Okresný úrad uvádza, že nemôže zaviazať navrhovateľa k realizácií ďalších a konkrétnych prvkov, resp. technológii ohľadom prvkov modrozelenej infraštruktúry, pretože ich realizácia záleží od technických a lokálnych možností.*“, ktorou nevyhovel požiadavke Mgr. Jakubovej je nezrozumiteľná.

Predmetom zisťovacieho konania je aj určenie zmierňujúcich opatrení a teda predmetom zisťovacieho konania je aj zisťenie potrebných informácií potrebných k tomu, aby sa rozhodlo, či to-ktoré opatrenie je vhodné a primerané zmierňujúce opatrenie.

Z úvahy úradu je zrejmé, že ten takéto informácie nemal k dispozícií a požiadavke nevyhovel len preto, že si nevyhodnotil miestne možnosti a technické možnosti ich aplikácie.

ZDS v tejto súvislosti zdôrazňuje, že aj ono dalo podobné pripomienky a úvaha úradu uvádzala, že vegetačné strechy sa v projekte predpokladajú, takže spôsob rozhodnutia úradu o pripomienke ZDS a Mgr. Jakubovej je nelogické, absurdné a nezrozumiteľné.

ZDS zároveň dáva do pozornosti tú skutočnosť, že TUKE a jej vedecký pracovníci sa venujú práve rôznym stavebným konštrukciám rôznych druhov vegetačných striech (vrátane mokraďí) zameranou na technické vyhodnocovanie ich vhodnosti – takže v tomto konkrétnom prípade nie je zjavne ani pravda, že by ani navrhovateľ nemal k dispozícii potrebné znalosti; pravdou je preukázateľne opak.

6) Verejným záujmom v oblasti ochrany prírody a krajiny podľa §3 ods.3 zákona o ochrane prírody a krajiny je *„Vytváranie a udržiavanie územného systému ekologickej stability je verejným záujmom. Podnikatelia[14)] a právnické osoby, ktorí zamýšľajú vykonávať činnosť, ktorou môžu ohroziť alebo narušiť územný systém ekologickej stability, sú povinní zároveň navrhnúť opatrenia, ktoré prispejú k jeho vytváraniu a udržiavaniu.[15)]“*; legislatívny odkaz *„14)“* odkazuje na *„§2 ods.2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník“* a legislatívny odkaz *„15)“* príkladmo na *„napríklad §7 zákona Slovenskej národnej rady č. 307/1992 Zb. v znení zákona č. 83/2000 Z. z.“*

Napĺňanie tohto verejného záujmu je aj predmetom Národnej stratégie ochrany biodiverzity (https://www.enviroportal.sk/dokument/aktualizovana-narodna-strategia-ochrany-biodiverzity-do-roku-2020), ktorým sa napĺňajú verejné záujmy vytvárania a udržiavania ekostabilizačných funkcií územia ako prirodzených či človekom vytvorených ÚSES a významných krajinných prvkov ale sa ňou napĺňa aj Smernica EÚ o biodiverzite. Podľa Národnej stratégie ochrany biodiverzity je prioritnou osou národnej implementácie Smernice o biodiverzite aj:

- Cieľ A.1 Zastaviť zhoršovanie stavu všetkých druhov a biotopov a dosiahnuť výrazné a merateľné zlepšenie ich stavu
- Cieľ A.2. Zlepšiť implementáciu a vymáhanie práva na úseku ochrany prírody a biodiverzity, vrátane agendy CITES
- Cieľ A.3 Zabezpečiť informovanosť laickej a odbornej verejnosti o význame biodiverzity a krokoch na jej ochranu a trvalo udržateľné využívanie

Ide o príklad verejného záujmu, ktorého vnútroštátna legislatívna regulácia a úprava predbehla úpravu a reguláciu sekundárnym právom EÚ, preto je nutné toto ustanovenie interpretovať aj tzv. eurokonformným výkladom práva tak, že aj napĺňanie národnej stratégie o obnove biodiverzity spadá pod verejný záujem upravený §3 ods.3 zákona o ochrane prírody a krajiny a svoj prejav má aj v procesoch EIA z hľadiska práva verejnosti na informácie (cieľ A.3) a prostredníctvom právnej ochrany biodiverzity (cieľ A.2) dosiahnuť reálne zlepšenie stavu všetkých biotopov a to merateľne (cieľ A.1). To kladie dodatočné odborné nároky aj na úrady posudzovania vplyvov na životné prostredie, ktorých úlohou je v tuzemských podmienkach aplikovať sekundárne právo EÚ a všetky príslušné smernice v oblasti životného prostredia a teda tzv. eurokonformným výkladom práva rozhodovať o právach a povinnostiach osôb svojou činnosťou spôsobujúcich ujmu životnému prostrediu jeho znečisťovaním alebo poškodzovaním takým spôsobom, aby sa dosiahol trvalo udržateľný rozvoj a udržateľná správa vecí verejných v oblasti životného prostredia.

Vytváraním a obnovou prirodzenej biodiverzity sa prispieva aj k napĺňaniu revidovanej Adaptačnej stratégie SR (https://www.enviroportal.sk/dokument/strategia-adaptacie-sr-na-zmenu-klimy).

ZDS je známe tým, že sa vo svojej činnosti zameriava a sústreďuje práve na vytváranie a obnovu prirodzenej biodiverzity najmä v rámci nových projektov, čím prispieva k napĺňaniu tohto národného a európskeho strategického cieľa. Naša činnosť sa odrazila aj do postupného zapracúvania našich odporúčaní do strategických dokumentov, čím sa osvedčuje účelnosť a efektivita vzájomného previazania spolupráce verejných organizácií, podnikateľov, ekologických spolkov a vzdelávacieho sektora spolupracujúcich na spoločnom cieli ochrany

a starostlivosti o životné prostredie nielen ako ekologického snaženia ale aj spôsobu, akým sa prispieva k transformácii hospodárstva a podpore hospodárstva a podnikania.

Ako ekostabilizačné opatrenia vo verejnom záujme sme žiadali podmienkami rozhodnutia EIA určiť:

- Zakladanie mestských parkov a výsadba stromov; treba sa však riadiť zásadami správnej aplikačnej praxe (https://www.pocitamesvodou.cz/wp-content/uploads/2022/04/prezentace_davidhora.pdf)
- Rašeliniská https://dennikn.sk/2932824/na-orave-sa-zachovalo-vzacne-raselinisko-vacsinu-takych-sme-znicili-teraz-mohli-zadrziavat-vodu-v-krajine-reportaz/
- Dažďové záhrady

Dažďové záhrady zadržiavajú vodu, čím pomáhajú udržiavať vodu v krajine a teda je to prevencia pred suchom, zachovávajú prirodzenú vodnú bilanciu a súčasne sú protipovodňovým opatrením a to nehovoríme o estetickej funkcionalite a ekostyabilizačnej úlohe.

- Biosolárne strechy tvorené kombináciou vegetačnej strechy a fotovoltiky

Zelené strechy sú efektívnou strešnou krytinou s výbornými izolačnými vlastnosťami, čím prirodzene prispievajú k zabezpečeniu optimálnych vnútorných podmienok bez energetických dotácií; fotovoltická elektráreň navyše znižuje energetickú závislosť a prispieva k pozitívnej energetickej bilancii. Vďaka vegetačnému povrchu sa súčasne územie nestáva tepelným ostrovom, s dažďovými vodami sa prirodzene nakladá.

alebo alternatívne tvorenej umelým mokraďovým biotopom:

- Zelené fasády

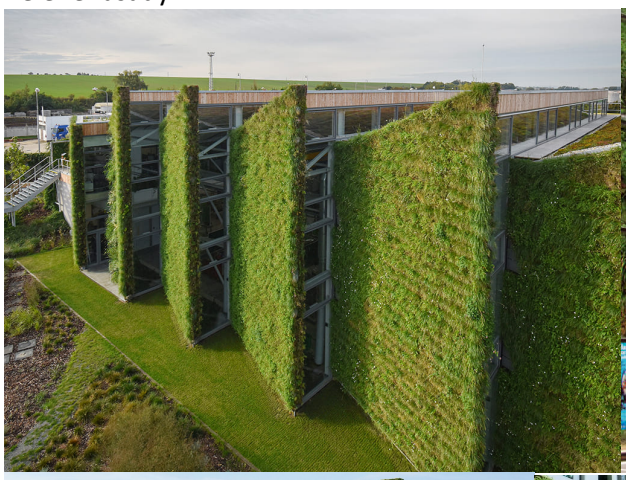

Zelené fasády sú prirodzenou tepelnou izoláciou a tienidlom pred prehrievaním budov, čím prispievajú k tepelnej pohode v interiéri a tak aj znižujú potrebu na tepelnú reguláciu vnútorného prostredia, čím prispievajú k znižovaniu energetickej potreby. Prispievajú k odstraňovaniu tepelných ostrovov v území.

- Zelené parkoviská

Zelené strechy parkovísk a iných vodorovných stavieb a spevnených plôch zabezpečujú bezpečné nakladanie s dažďovými vodami z povrchového odtoku prirodzenou plošnou infiltráciou do podložia, čím prispievajú k zachovaniu vody v území, zachovaniu prirodzenej vodnej bilancie ako aj predchádzajú prehrievaniu územia a vzniku tepelných ostrovov; sú prirodzeným a efektívnym protipovodňovým opatrením. V prípade nevhodných hydrogeologických podmienok ich varianta zabezpečuje lepšie nakladanie s vodami v „reťazci“ opatrení.

- Realizácia výsadby vzrastlých drevín s veľkou korunou v počte 1 ks dreviny na každé 4 povrchové parkovacie státia; myslí sa tým nielen počet ale aj umiestnenie, aby svojou korunou tieto 4 parkovacie státia tienili. Koreňovú sústavu pri tom je potrebné zakladať tzv. švédskym systémo:

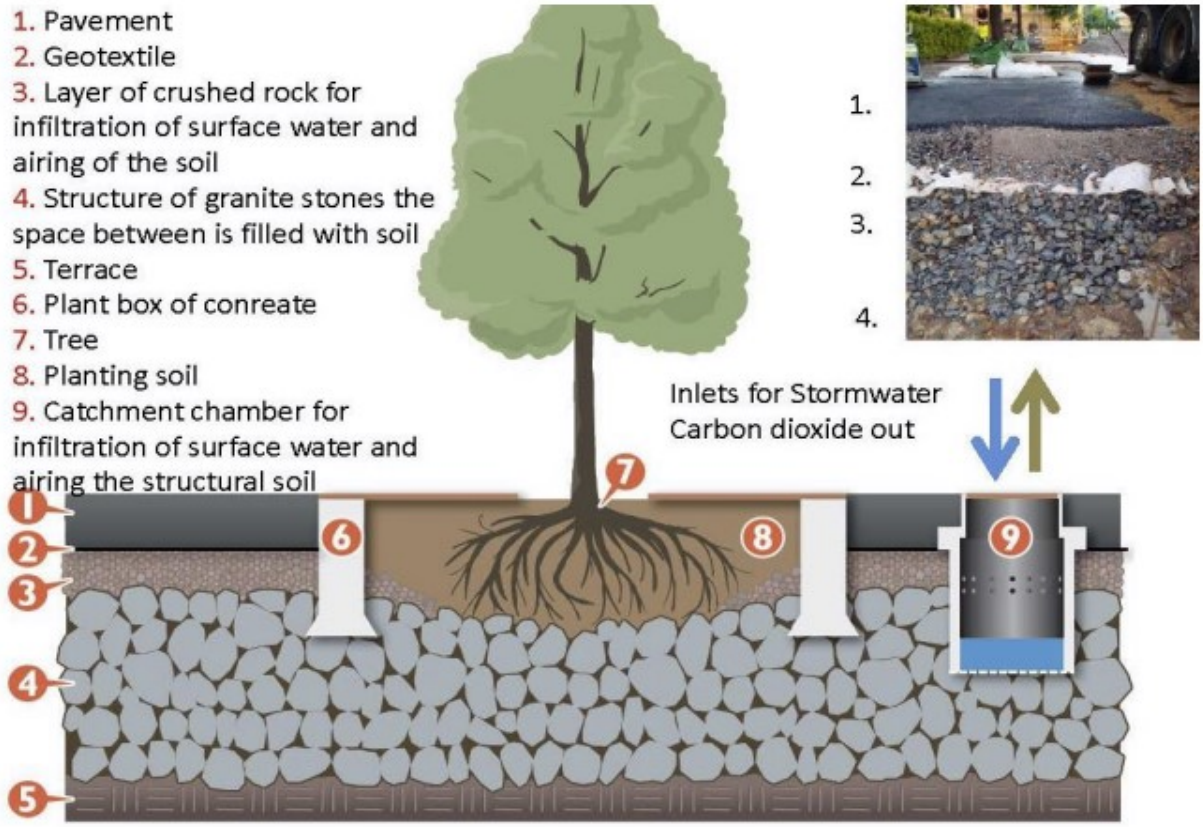

alebo ako alternatívu použiť systém tzv. stromových buniek:

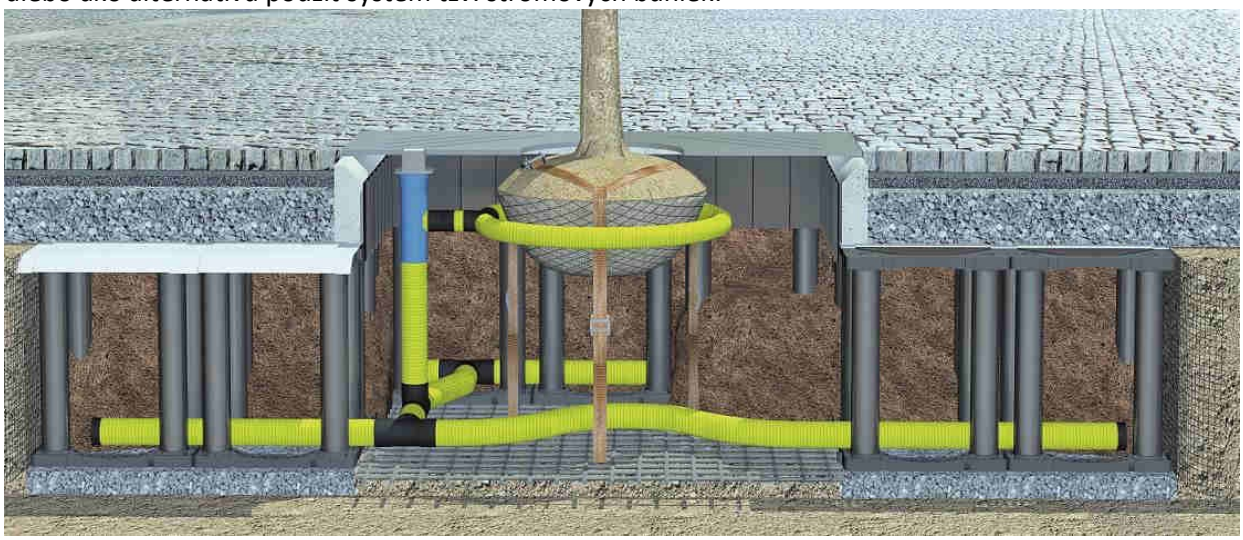

- Parkovacie státia samotné prekryť popínavými rastlinami na nosných konštrukciách z oceľových laniek.

Podľa precedenčného rozhodnutia Najvyššieho súdu sp.zn. 5Sžo/21/2012 „*Najvyšší súd si záverom dovoľuje dať opakovane do pozornosti, že zo žiadneho zákona Slovenskej republiky, ani z Aarhuského dohovoru nevyplýva právny nárok občianskych združení a zainteresovanej verejnosti, aby ich pripomienkam, ktoré podávajú procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, bolo vyhovené. Účelom prístupu k informáciám a účasti verejnosti na rozhodovacom procese, ako aj prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia zaručených týmto dohovorom je, aby sa verejnosť mohla nielen vyjadriť, ale najmä prostredníctvom odborníkov z oblasti životného prostredia predložiť kvalifikované pripomienky tak, aby sa hodnotiaci proces viedol bola odbornej vecnej rovine vzhľadom k cieľu (k tomu pozri bližšie rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sžz/1/2010 z 28. apríli 2011 a sp. zn. 8Sžz/1/2010 z 27. januára 2011)*“.

S uvedeným názorom sa ZDS stotožňuje, bolo úlohou úradu posudzovania vplyvov na životné prostredie odborne posúdiť, či zo strany ZDS navrhované opatrenia sú primeranými a vhodnými opatreniami vo vzťahu k navrhovanej činnosti, čo ani prvostupňový ani odvolací orgán neurobil.

Podľa precedenčného rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu sp.zn. 2Svk/22/2021 „*Kasačný súd pritom netvrdí, že bolo povinnosťou správnych orgánov zapracovať návrhy sťažovateľa ním navrhnuté zmierňujúce opatrenie (grafitti na moste, lokálny parčík). ... Podania a niektoré návrhy sťažovateľa v administratívnom konaní však neboli prima facie nesúvisiace s predmetom konania, hoci žalovaný ich vyhodnotil ako neadekvátne, resp. že námietky sťažovateľa sa nezakladajú na skutočnosti.*“

Syntézou právnych viet vyššie citovaných precedenčných rozhodnutí dochádzame k záveru, že pri určovaní opatrení, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, sa má vychádzať v prvom rade z identifikácie možných vplyvov tej ktorej navrhovanej činnosti resp. jej zmeny a teda je potrebné riešiť jednotlivé činnosti „prípad od prípadu“. Bolo úlohou úradu považovať pripomienku ZDS za legitímny návrh všeobecne

akceptovaných zmierňujúcich opatrení a bolo úlohou úradu aby tieto navrhované opatrenia odborne vyhodnotil vo vzťahu ku konkrétnemu zámeru a vyhodnotil ich primeranosť a účinnosť ako zmierňujúceho opatrenia. Ich všeobecná relevantnosť a aplikabilita vyplýva okrem iného aj zo strategických dokumentov „Národná stratégia ochrany biodiverzity“ (https://www.enviroportal.sk/dokument/aktualizovana-narodna-strategia-ochrany-biodiverzity-do-roku-2020 a https://www.enviroportal.sk/eia/detail/narodna-strategia-ochrany-biodiverzity-do-roku-2030) a „Aktualizovaná adaptačná stratégia SR“ (https://www.enviroportal.sk/dokument/strategia-adaptacie-sr-na-zmenu-klimy) a tak niet pochýb, že ide o relevantné pripomienky, ktorých vhodnosť v konkrétnom prípade má zvážiť a zdôvodniť práve úrad. Nová národná stratégia ochrany biodiverzity stanovuje aj dôraz na právnu ochranu a vymáhateľnosť právnej ochrany biodiverzity, ktorej súčasťou je aj toto podanie.

Úrad posudzovania EIA návrh Mgr.art. Moniky Jakubovej zamietol s odôvodnením „*Vzhľadom na stupeň posudzovania navrhovanej činnosti je požiadavka vytvorenia zelených striech bezpredmetná. Okresný úrad uvádza, že nemôže zaviazať navrhovateľa k realizácií ďalších a konkrétnych prvkov, resp. technológii ohľadom prvkov modrozelenej infraštruktúry, pretože ich realizácia záleží od technických a lokálnych možností*.“

Uvedená úvaha je zjavne nesprávna. Problematika klimatickej krízy a príslušných adaptačných opatrení je predmetom viacerých strategických dokumentov ale aj predmetom územného plánu mesta Košice, ktoré zelené strechy ako primerané adaptačné opatrenie uvádza.

Okresný úrad vo vzťahu k žiadosti ZDS o uvedenie prvkov modrozelenej infraštruktúry skonštatoval, že je opodstatnená. Nie je potom však zrejmé z akých dôvodov je neprimeraná či nemožná požiadavka na zelené strechy, s ktorou sa ZDS stotožňuje.

7) Zákon č.24/2006 Z.z. o EIA sa v priebehu predmetného posudzovania EIA niekoľko krát významne menil; výrok rozhodnutia ale ani odôvodnenie rozhodnutia neuvádza ktorú časovú verziu úrad posudzovania EIA pri rozhodovaní použil.

   Podľa názoru ZDS sa použije zákon o EIA v časovej verzii účinnej ku dňu podania zámeru na posudzovanie procesom EIA, teda ku dňu 31.07.2024.

   Uvedené má významný vplyv na ustálenie správnych normatívov ale aj systematických vzťahov napr. so správnym poriadkom.

8) Úrad posudzovania EIA na dopyt ZDS uviedol úvahu o právoplatnosti a vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia „*Vyjadrenie okresného úradu: Podľa ustanovenia § 20a zákona o EIA, upravujúceho „náležitosti rozhodnutia“, Rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní okrem všeobecných náležitostí rozhodnutia (s odkazom na znenie ustanovenia § 46 správneho poriadku) obsahuje odôvodnenie podľa § 29 ods. 13 zákona o EIA. Podľa § 29 ods. 13 zákona o EIA, Výroková časť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, okrem náležitostí ustanovených všeobecným predpisom o správnom konaní, obsahuje určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie. Okruh subjektov oprávnených podať odvolanie voči rozhodnutiu zo zisťovacieho konania je ustanovený v § 29 ods. 17 zákona o EIA. Z uvedeného teda vyplýva, že rozhodnutie bude obsahovať tak náležitosti upravené ustanovením § 46 správneho poriadku ako aj náležitosti upravené zákonom o EIA (§ 20a, § 29 ods. 13 a § 29 ods. 17). Rozhodnutie nadobudne právoplatnosť márnym uplynutím 15 dňovej lehoty odo dňa doručenia rozhodnutia poslednému z účastníkov konania.*“

   Uvedená úvaha je v rozpore s aplikabilným právom.

   Právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia je právne významnou vlastnosťou, ktorá je upravená v §52 správneho poriadku; ten sa však v dôsledku derogačného ustanovenia §64 ods.1 písm.h) zákona o EIA v zisťovacom konaní neuplatňuje.

   Podľa §64 ods.1 písm.h zákona o EIA nevzťahuje správny poriadok okrem ustanovení o odvolacom konaní. Ustanovenia o odvolaní sú uvedené v §53 až §60 správneho poriadku.

Právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia je však predmetom ustanovenia §52 správneho poriadku:

§ 52

Právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia

(1) Rozhodnutie, proti ktorému sa nemožno odvolať (podať rozklad), je právoplatné.

(2) Rozhodnutie je vykonateľné, ak sa proti nemu nemožno odvolať (podať rozklad) alebo ak odvolanie (rozklad) nemá odkladný účinok.

Zákon o EIA však žiadne ustanovenie o právoplatnosti a vykonateľnosti neobsahuje ale §52 správneho poriadku sa neuplatňuje.

Podľa názoru ZDS tak rozhodnutie zo zisťovacieho konania nemá vlastnosť právoplatnosti a vykonateľnosti, čo je právne významná okolnosť pre ustálenie procesnej lehoty na podanie správnej žaloby; právne významnou skutočnosťou je to pre zainteresovanú verejnosť nakoľko podľa uznesenia Najvyššieho správneho súdu SR č.8Svk/4/2023 je právne významné rozlišovať u žalobcu o jeho právnom postavení ako zainteresovanej verejnosti v kontraste s postavením právnickej osoby:

- *Predkladajúci senát je tej mienky, že lehotu na podanie žaloby, ak je žalobca v postavení zainteresovanej verejnosti, je potrebné vždy počítať spôsobom podľa § 181 ods. 3 SSP, teda odo dňa právoplatnosti žalovaného rozhodnutia, keďže to zákon vo vzťahu k zainteresovanej verejnosti explicitne upravuje nezohľadňujúc skutočnosť, či zainteresovaná verejnosť bola alebo nebola účastníkom administratívneho konania. Predkladajúci senát v tejto súvislosti zastáva názor, že pokiaľ by účasť resp. neúčasť žalobcu v postavení zainteresovanej verejnosti v administratívnom konaní mala mať vo vzťahu k lehote na podanie správnej žaloby relevanciu, vyplývalo by to priamo zo zákona (explicitne by to ustanovoval § 181 ods. 3 SSP).*
- *Predkladajúci senát v súvislosti s postavením zainteresovanej verejnosti na podporu svojej argumentácie uvádza a to aj s poukazom na komentárovú spisbu, že samotné postavenie zainteresovanej verejnosti v konaní pred správnym súdom sa odvíja od toho, že nejde o účastníka, ktorý v rámci správneho súdneho konania bráni svoje subjektívne práva. Zainteresovaná verejnosť je procesným subjektom sui generis vystupujúcim na ochranu životného prostredia, resp. verejného záujmu v tejto oblasti (§ 5 ods. 3 SSP) (por. Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, 278 s.*)

Aj podľa NSS SR je právne významné ustálenie právneho postavenia ako zainteresovanej verejnosti nakoľko to má priamy vplyv naprávne posúdenie procesných náležitostí žaloby ako aj na srávne ustálenie obsahu žaloby.

Ustálenie procesnej lehoty na uplatnenie správnej žaloby v prípade neúspechu v odvolaní je právne významná skutočnosť, na ktorú má ZDS ako zainteresovaná verejnosť v dôsledku čl.6 ods.2 Aarhuského dohovoru nárok.

Predmetná úvaha úradu posudzovania EIA je nezrozumiteľná nakoľko posledná veta tejto úvahy („*Rozhodnutie nadobudne právoplatnosť márnym uplynutím 15 dňovej lehoty odo dňa doručenia rozhodnutia poslednému z účastníkov konania.*“) totiž nie je dôsledkom logického odvodenia z ustanovení §20a, § 29 ods.13 a § 29 ods.17 zákona o EIA; z týchto ustanovení sa nijakým spôsobom odvodiť nedá a preto je .

Táto posledná veta je v skutočnosti nepriznaným aplikovaním §52 správneho poriadku; to je však neprípustná úvaha v rozpore so zásadou legality nakoľko aplikabilita §52 správneho poriadku je derogačným ustanovením §64 ods.1 písm.h zákona o EIA priamo vylúčená. Preto je logicky nekonzistentná s právnymi dôsledkami aplikácie §64 ods.1 písm.h zákona oEIA.

V dôsledku nelogického a teda nezrozumiteľného ustálenia právnej vlastnosti právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia EIA nastal právny stav, kedy okresný úrad uviedol zainteresovanú verejnosť do omylu v dôsledku ktorého ZDS ako subjektu zainteresovanej verejnosti hrozí strata procesných práv pre prípadný súdny prieskum.

9) Okresný úrad na otázku ZDS „*Žiadame Okresný úrad Košice na sprístupnenie informácie o životnom prostredí podľa čl. 4 Aarhurského dohovoru v rozsahu vecných podkladov potrebných na zabezpečenie konzultácie a vyjadrení potrebných pre zohľadnenie finálneho stanoviska ZDS ako subjektu zainteresovanej verejnosti tak, aby mohlo byť zohľadnené v rozhodnutí zo zisťovacieho konania.*“ túto nesprístupnil (na základe fiktívneho rozhodnutia o nesprístupnení informácie, čo zdôvodnil nasledovne: „*Požadované podklady sú jednak*

zverejnené na webovom sídle ministerstva a zároveň všetky podklady sú súčasťou predmetného spisového materiálu. Okresný úrad považuje za potrebné uviesť, že aj napriek tomu, že sa na zisťovacie konanie nevzťahuje správny poriadok, stále platí to, že správny orgán má konať v súlade so zásadami správneho poriadku (§ 3) a primerane ich v konaní aplikovať. Vzhľadom na uvedené, bola účastníkom konania vrátane ZDS listom okresného úradu č. OU-KEOSZP3-2024/039600-012 a listom č. OU-KE-OSZP3-2024/039600-013 zo dňa 09.09.2024 oznámená možnosť oboznámiť sa so všetkými podkladmi a to v zmysle znenia § 3 ods. 2 správneho poriadku a teda vychádzajúc zo zásady súčinnosti, nahliadnutím do spisu a následne s možnosťou sa k podkladom v určenej lehote vyjadriť. Z uvedeného ustanovenia nevyplýva správnemu orgánu zákonná povinnosť zasielať podklady rozhodnutia účastníkovi konania na vyjadrenie. V tejto súvislosti okresný úrad poukazuje na to, že nie len správny orgán má povinnosť postupovať v úzkej činnosti s účastníkmi konania, ale aj samotní účastníci správneho konania sú povinní preukázať aktívny prístup v rámci celého správneho konania. Z ustálenej súdnej praxe možno vyvodiť záver, že postupom správneho orgánu, ktorým nezaslal na základe žiadosti účastníkovi konania ním požadované podklady pre rozhodnutie nedošlo k popretiu základných zásad správneho konania.“

Úrad odmietol v rozpore s čl.4 Aarhuského dohovoru sprístupniť informácie o životnom prostredí a to z dôvodu, že ZDS malo nahliadnuť do spisu, pričom opakovane úrad uvádza, že nielen „*správny orgán*“ má byť súčinný s účastníkom ale aj účastník má byť súčinný so „*správnym orgánom*“. Uvedená úvaha je nesprávna jednak preto, že úrad nie je správny orgán a na konanie sa neuplatňuje správny poriadok a preto účastník nemá ani právo nahliadnuť do spisu podľa §23 správneho poriadku ale aj preto, že podľa súdnej judikatúry nie je možnosť nahliadnuť do administratívneho spisu dôvodom na odmietnutie sprístupniť informáciu podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám, podľa ktorého sa vykonáva žiadosť o sprístupnenie informácií o životnom prostredí. V danom prípade však vzhľadom na vylúčenie správneho poriadku verejnosť nemala právo nahliadnuť do spisu a preto je celá argumentácia úradu úplne irelevantná a nezrozumiteľná.

Úrad odmietol sprístupniť informácie o životnom prostredí podľa hmotného nároku založeného čl.4 Aarhuského dohovoru pričom ZDS ako účastník konania vzhľadom na vylúčenie správneho poriadku nemalo možnosť nahliadnuť do spisu.

Zo súdnej praxe:

a. „*Nie je možné odmietnuť právo žiadateľa na poskytnutie informácie žiadanej podľa zákona č.211/2000 Z.z. z dôvodov aplikácie ustanovenia §23 ods.2 správneho poriadku.*“
(6Szťi/1/2010 ktorým sa zmenila dovtedajšia prax podľa 3Szd/7/2009)
b. „*Všeobecná úprava nahliadania do administratívnych spisov orgánov verejnej správy v zmysle zákona 71/1967 Zb. má svoj osobitný režim, ktorý nie je možné spájať s nemožnosťou sprístupnenia informácií z katastránlnych spisov podľa ustanovení zákona č.211/2000 Z.z. a nemožno teda inštitút nahliadnutia do spisov považovať za akúsi špeciálnu formu zverejňovania informácií, ktoré by odôvodňovalo obmedzenie slobodného prístupu k informáciám.*“
(3Sžo/106/2015)

Z uvedeného je zrejmé, že úrad koná s verejnosťou šikanózne a nepredvídateľne ako aj v rozpore so súdnou praxou.

ZDS konštatuje, že pracovníci Okresného úradu Košice sú nekompetentní babráci a darmožráčski pisálkovia ktorý len zbytočne zaťažujú štátny rozpočet; v rámci pripravovaného opatrenia znižovania stavov pracovníkov verejnej správy navrhujeme, aby boli zo štátno-zamestnanenckého pomeru prepustení ako prví a aby sa verejno-právna ochrana životného prostredia darmožráčskymi úradníkmi zmenila na súkromno-právnu ochranu ekologickými aktivistami tak ako je to všade v civilizovanej Európe.

ZDS konštatuje, že pracovníci okresného úrady Košice sú nevzdelaní nedouci, ktorí svoje rozhodnutia zakladajú na plagiátorstve a absencii vlastných úvah a svoju neschopnosť maskujú šikanovaním ekologických spolkov, ktoré kladú kvalifikované otázky, na ktoré úrady nevedia poskytnúť kvalifikované odpovede.

ZDS konštatuje, že predmetný zámer je financovaný z verejných zdrojov ale aj zdrojov EÚ a bude sa dôsledne pýtať, či rozhodnutia verejnej správy smerujúce k zabezpečeniu podkladových rozhodnutí overenie plnenia európskej legislatívy boli nielen formálne zákonné ale aj vecne správne (zákonné obsahom). ZDS tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je zákonné len formálne ale nie obsahom a hmotno-právne.

ZDS konštatuje, že ide o v poradí už druhé odvolanie veľmi podobného obsahu. Nerozumieme prečo už využitie prvého prostriedku účinnej nápravy skutočne k náprave neviedlo a nerozumieme prečo prvostupňový úrad posudzovania vplyvov na životné prostredie tvrdohlavo vygeneroval skoro rovnaké rozhodnutie obsahujúce takmer rovnaké nedostatky (drobné obsahové odchýlky nemajú vplyv na toto celkové hodnotenie). Konanie úradu je teda obštrukčné, šikanózne a ani úspešné uplatnenie opravného prostriedku neviedlo k reálnej náprave vo väčšine identifikovaných pochybení a teda takéto konanie je nutné vyhodnotiť ako procesný postup úradu v rozpore s §3 ods.4 správneho poriadku ako vecne nesprávne a procesne nehospodárne procesné konanie úradu.

• Toto vyjadrenie a spôsob ako ho úrad zohľadnil žiadame uviesť v rozhodnutí. • S podkladmi rozhodnutia žiadame byť oboznámení pred samotným vydaním rozhodnutia a následne sa k nim podľa §33 ods.2 Správneho poriadku vyjadríme. • Rozhodnutie ako aj ostatné písomnosti žiadame doručovať v zmysle §25a Správneho poriadku do elektronickej schránky nášho združenia na ústrednom portáli verejnej správy *slovensko.sk*; listiny v papierovej forme nezasielať. • Toto podanie písomne potvrdíme podľa §19 ods.1 Správneho poriadku cestou elektronickej podateľne na ústrednom portáli verejnej správy *slovensko.sk*.
• **Zásady Integrity konania ZDS**: https://enviroportal.org/portfolio-items/zasady-integrity-konania-zds/
• **Environmentálne princípy činnosti ZDS**: https://enviroportal.org/portfolio-items/environmentalne-principy-cinnosti-zds/

ZDS je inštitúciou, ktorá zasvätila svoju činnosť dôslednej ochrane životného prostredia a jeho neustáleho zlepšovania. Snaží sa o faktické zlepšovanie životného prostredia komunikáciou a osvetou medzi všetkými, kto do neho zasahuje ale zasadzuje sa aj o právnu ochranu životného prostredia účasťou v povoľovacích konaniach pričom v tejto oblasti predseda ZDS študuje právo a súčasne vykonáva aplikovaný výskum (https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBBA89). ZDS sa snaží, aby úrady rozhodovali tak, že ďalší socio-ekonomický rozvoj je v symbióze s rozvojom a ochranou životného prostredia, čím sa snaží o Zelenú transformáciu Slovenska ako súčasti európskej Zelenej transformácie (https://ec.europa.eu/reform-support/what-we-do/green-transition_sk) a to výlučne prostredníctvom budovania materiálneho právneho štátu v tejto oblasti. ZDS je bez politickej afiliácie a nemá žiadnu politickú agendu. ZDS má za to, že životné prostredie patrí všetkým a záujem na jeho zlepšovaní si nikto nemôže privlastňovať a to ani biznisovo ale ani politicky. Životné prostredie patrí všetkým ľuďom bez rozdielu a záujem na jeho zlepšovaní je právom a zodpovednosťou každého a všetkých.

Informácia: Dávame do pozornosti blog predsedu ZDS **https://dennikn.sk/autor/marcelslavik/?ref=in**, v ktorom sa vyjadruje k aktuálnym spoločenským otázkam a činnosti ZDS.

S pozdravom,
--

Združenie domových samospráv | Marcel Slávik
sídlo: Rovniankova 14 | P.O.BOX 218 | 851 02 Bratislava

+421 907 901 676
www.samospravydomov.org
www.enviroportal.org
www.climaterealityproject.com